

Het Uilenpad: 7,5 km

Verkorting: 4 km

Blauwe Pijl

Niet geschikt voor

rolstoelgebruikers

Het vertrekpunt van deze wandeling bevindt zich op de parking van de bibliotheek, in de **Dorpsstraat**, te Wuustwezel.

We gaan rechts de Gasthuisdreef in. Een prachtige dreef, één van de oudste van Wuustwezel. Deze was vroeger een stuk van de verbindingsweg naar Brecht

We zien links en rechts twee boerderijen met de namen **Anny** en **Lily**, samen met de bibliotheek zijn ze de gasthuishoeven. In 1911 zijn de twee hoeven afgebrand en bij de heropbouw kregen ze de namen **Anny** en **Lily**. Hoeve Lily is nog steeds een actieve boerderij. Hoeve Anny is eigendom van de gemeente en is verbouwd tot "Huis van het kind." Stekelbees (de naschoolse kinderopvang), de dienst Kind en Preventie (het vroegere kinderheil), de dienst Opvanggezinnen, en de speelpleinwerking van Wuustwezel zijn hier gevestigd. Ook Wesalia, de heemkundige kring van Wuustwezel vindt er onderdak. De derde gasthuishoeve of **Grote Gasthuishoeve** werd in 1991 door de gemeente Wuustwezel aangekocht, afgebroken en heropgebouwd. Hier is nu de bibliotheek en de dienst toerisme gevestigd.

We passeren de **Kleine Beek**, die ontspringt aan de watertoren in Gooreind. (Daar situeert zich het hoogste punt van de gemeente).

We naderen het **Uilenbos**, we slaan links af, en even verder gaan we rechts het bos in. In het voorjaar vinden we hier o.a. salomonszegel. Oorspronkelijk was het een naaldbos met voornamelijk Corsicaanse den. Volgens het bosdecreet wordt het door natuurlijke verjonging omgevormd tot loofbos. We verlaten het **Uilenbos** en gaan linksaf. Rechts zien we een grote waterplas. Dit is een zandwinningput, ontstaan bij de aanleg van de E19. Rechts is ook het militaire domein, het Groot Schietveld, een waardevol natuurgebied, maar niet toegankelijk voor publiek.

We steken de **Kampweg** over. Rechts bevindt zich nog steeds het militaire domein, links zijn er weiden

We zien hier twee kathodische buizen van de Pidpa. Het zijn meetpunten waar de Pidpa kan controleren of de bescherming van de buizen op die plaatsen nog werkt. Het betreft stalen buizen die een kathodische bescherming hebben tegen roest. Links in anderskleurige dakpannen "t **MARUM**". Marum is een samenstelling van

mar en heem. Mar betekent meer, waterplas, en heem wil zeggen: heim, huis. Dus eigenlijk is het een huis bij het water. Hier zou een vroegere grensmarkering tussen Wuustwezel en Brecht geweest zijn. We bespeuren ook een oude waterput voor het huis. We nemen het 2^e pad links in de **Schietveldweg** en lopen dit helemaal ten einde. We gaan rechts de **Vloeikensstraat** in Een klein beekje in de heide van het Marum heette het Vloeike. We draaien rechtsaf de **Wippenbergstraat** in. Op het einde van de **Wippenbergstraat** gaan we linksaf, en net voor de bocht slaan we rechtsaf. We volgen het paadje naar de **Kleine Beek**. Links zien we wilgen en es. We staan nu op het bruggetje over de **Kleine Beek** die hier als het ware kaarsrecht vloeit Deze vormt na samenvloeiing met de **Grote Beek**, de **Kleine Aa** en stroomt verder naar Nederland. Aan de overkant op de bank kunnen we genieten van het zicht op de beek en het gehucht **Achterbrug**.

Verkorting:

De wandelaars die de verkorting willen nemen, gaan over het bruggetje links af, steken de **Akkerstraat** over. Zo komt u in de wijk **Hofakker**.

We maken even een ommetje en gaan linksaf, even verder rechts een paadje in dat ons voert naar de **Kikkerpoel**; een stukje natuur, met een houtwal, een poel met zijn vegetatie en ruig gras.

We keren op onze stappen terug en vervolgen ons pad, rechts vloeit de **Kleine Beek**, links is een loofbos met o.a. Gelderse roos en met knotwilgen omzoomd. We kijken rechts over de weiden op de "**Vloeikenshoeve**". Bij het sluisje in de beek gaan we linksaf. Rechts zien we knotwilgen, links een kruidlaag met hondsdrif. Op het einde van het paadje slaan we rechtsaf en komen terug op verharde weg. Links is een bank. We maken een bocht rond het kasteel van Wuustwezel. We komen in een pad met monumentale oude eiken. Links bemerken we een kasteelpoort, een oude ingang. Rechts hebben we een prachtig vergezicht. We zien zelfs de kerktoren van Loenhout. Links van deze mooie rechte dreef bevindt zich, achter de slotgracht, het domein van het kasteel. We zien dat de aanplant overgaat van eik naar beuk. Het aantal rijen bomen bepaalde de status van het kasteel. Hoe meer rijen bomen langs de dreef, des te meer rijkdom. Ook de soort was van belang: een welgestelde familie plantte beuken i.p.v. eiken. In de bocht kunnen we even uitblazen. Net voorbij de bocht zien we links een enorme den (afgebroken), rechts een grote thuja of levensboom. Links is de kasteelvijver, **de Spiegel** genoemd, omdat de gebouwen weerspiegelen in het water; 's zomers zeer mooi met de talrijke waterlelies. We

hebben een zicht op de achterkant van het kasteel. Tijdens WO II werd het kasteel door een V-bom verwoest, de bijgebouwen bleven gespaard. De woning in het midden vervangt het vroegere hoofdgebouw. Het ontstaan gaat terug tot in de 13^e eeuw. Toen kreeg de familie van Wilre de heerlijkheid Wuustwezel en Westdoorn in leen. In 1624 kwam ze in het bezit van de familie Van der Rijt. Volgens een tekening van 1627 was het kasteel volledig omringd door water. In 1745 kwam de heerlijkheid in handen van de familie de Vinck (laatste heer van Wuustwezel en Westdoorn). Nu is het domein eigendom van de erfgenamen van de familie Vinck. (van de Vinck, langs du Chastel de Howardries en Gericke van Herwijnen naar Van de Werve de Schilde)

We wandelen verder en slaan links af in het **lange paadje**, dit is eigendom van het kasteel. Links is nog een oude toegangspoort over de slotgracht. Vermoedelijk was dit een vroegere dienstingang. Hier langs dit pad vinden we in het voorjaar, in beperkte mate, daslook en wespenorchis. We kijken links op een muur, deze diende om de moestuin van het kasteel te vrijwaren van dieven, die de lekkere groenten wisten te waarderen. We lopen het bospaadje ten einde en wandelen verder tot we uitkomen in de wijk **Hofakker**. Hier kunnen we nogmaals even uitblazen. We wandelen links en volgen de **Bruidsweg**, we slaan rechts de **Aloïs Blommaertstraat** in. We gaan links in het **Gemeentepark** en komen voorbij het gemeentehuis, bij de oudere inwoners gekend als het "**Hofke van Hens**". Gebouwd in 1910 in neovlaamse gotiek, en bedoeld als tegenhanger van het kasteel van de baron. De gemeente kocht het aan in 1926 met het bijhorende park. In 1999 werd het grondig opgeknapt.

We lopen verder tot in de **Kloosterstraat**. Op de hoek van de **Kloosterstraat** en het **Blok** vinden we het standbeeld van de gesneuvelden van de twee wereldoorlogen.

We steken over en wandelen verder richting kerk. We komen eerst voorbij het **oude gemeentehuis**. Dit gebouw dateert van 1897. Onder de trap bevindt zich nog steeds de originele deur van de gevangenis. Naast het **oude gemeentehuis** staan twee lage huizen, ze zijn vermoedelijk gebouwd in 17^e eeuw, en behoren tot de oudste woningen van het dorp.

Aan de overkant, links, zien we taverne "**Het Dorp**". Tot voor enkele jaren was de naam hiervan '**De Koning van Spanje**', in vroegere eeuwen de naam van een brouwerij. (Deze brouwerij was gesitueerd op de hoek van de Kloosterstraat en de Gildenlaan.)

Recht tegenover ons is de **O.L.V.Kerk**, gebouwd in 1257. Oorspronkelijk was de patroonheilige **St.Lambertus**, maar in de 15^e eeuw werd ze aan **O.L.V. Hemelvaart** toegewijd. In de 16^e eeuw was het een druk bedevaartsoord. Rond 1900 werd de kerk volledig vernieuwd. Tijdens het begin van WO II werden de toren en het westelijk deel verwoest. In 1941-1943 werd de kerk heropgebouwd.

Aan onze rechterkant bemerken we de **pastorie**. Deze werd gebouwd in 1738 met voor- en achteraan een grote tuin. Ook was er een brede gracht omheen. Nu bevindt zich hier de muziekacademie.

We steken de **Dorpsstraat** over ter hoogte van de bibliotheek en we zijn terug bij het beginpunt.